

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0272

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. dr. K. Engel, leden en mr. H.G.M. Spitsbaard, secretaris)

Datum uitspraak	3 april 2025
Klacht van	De consument
Tegen	CAK Volmacht B.V. h.o.d.n. Promovendum, gevestigd te Dordrecht, verder te noemen de gevolmachtigde
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Onredelijk bezwarend beding. De klacht van de consument betreft de premieverhoging voor zijn twee autoverzekeringen per contractvervaldatum. Hij vordert ongedaanmaking daarvan. De gevolmachtigde heeft de verhoging van de premie gebaseerd op artikel 20 aanhef, onder b, van de algemene verzekeringsvoorwaarden dat de gevolmachtigde het recht geeft om op ieder moment en om elke reden die hij daarvoor ziet de premie of de voorwaarden aan te passen. De commissie oordeelt dat het beding niet transparant is en dat sprake is van een aanzienlijke verstoring van het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument. Deze verstoring is in strijd met de goede trouw. De consument zou het beding niet hebben aanvaard als partijen daarover afzonderlijk hadden onderhandeld. Het beding is daarom onredelijk bezwarend. Dit brengt mee dat het beding buiten toepassing moet worden gelaten en de consument dus niet aan het beding is gebonden. Omdat de gevolmachtigde geen beroep op het beding toekomt, heeft hij ten onrechte met een beroep daarop de premie verhoogd. De vordering van de consument tot ongedaanmaking van de premieverhoging wordt toegewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de gevolmachtigde; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de gevolmachtigde.
- 1.2 De commissie is uitgebreid met de leden mr. dr. S.O.H. Bakkerus en mr. dr. K. Engel, naar een meervoudige commissie. Partijen zijn hierover geïnformeerd.
- 1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

- 1.4 De gevolmachtigde heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft sinds 7 juli 2022 twee autoverzekeringen afgesloten bij de gevolmachtigde, voor een [auto 1] en voor een [auto 2]. Op deze verzekeringen zijn (onder meer) van toepassing de Algemene Verzekeringsvoorwaarden Versie P22-ALG-01, hierna: de algemene verzekeringsvoorwaarden.

- 2.2 In de algemene verzekeringsvoorwaarden staat onder meer:

“Artikel 7. Wanneer mag je een verzekering stoppen?

Na één jaar, iedere dag.

De verzekering heeft een looptijd van minimaal één jaar en wordt jaarlijks automatisch verlengd met één jaar. Je kan na een looptijd van minimaal één jaar, dagelijks de verzekering opzeggen. Hierbij geldt een opzegtermijn van één maand.

(...)

(...)

Artikel 20. Wanneer mogen wij de premie of de voorwaarden aanpassen?

(...)

b. Als er voor ons een reden is om de premie of voorwaarden aan te passen.

• Wij mogen de premie of voorwaarden op ieder moment aanpassen. Bijvoorbeeld omdat we erg veel schades hebben. Wij leggen je uit waarom we de premie of voorwaarden aanpassen.

• Je kan de verzekering binnen een maand na de mededeling van de wijziging stoppen, als je het met de aanpassing niet eens bent.

(...)”

- 2.3 De consument heeft de autoverzekeringen afgesloten bij de gevolmachtigde naar aanleiding van het aanbod van een 25% lagere premie dan bij zijn toenmalige verzekeraar. Op de website van de gevolmachtigde stond hierover vermeld:

“We verlagen jouw autopremie met 25% wanneer je naar ons overstapt. (...)

Wij willen onze premies natuurlijk zo laag mogelijk houden.

Maar toch kan je premie wijzigen als er iets verandert, bijvoorbeeld een wijziging van je auto, dekking, of een verhuizing. Door het schadevrij rijden of het hebben van een schade kan de premie hoger of lager worden. Ook moeten we soms onze premies na verloop van tijd verhogen omdat bijvoorbeeld schadeherstel duurder is geworden.”

- 2.4 In februari 2024 heeft de gevolmachtigde de premie voor de [auto 2] op verzoek van de consument verlaagd in verband met een correctie van de bonus/malus-korting.
- 2.5 In twee e-mails van 27 juni 2024 heeft de gevolmachtigde aan de consument bericht dat de premies voor de beide verzekeringen per 1 augustus 2024, de contractvervaldatum, werd verhoogd. In deze e-mails heeft de gevolmachtigde onder meer geschreven:

“(…) Ondanks dat we onze premies zo laag mogelijk willen houden, ontkomen wij er ook niet aan om de premies van autoverzekeringen te verhogen. In deze mail leest u hier informatie over.

Uw autoverzekering

Door extreme weersomstandigheden, duurdere auto-onderdelen en stijgende kosten bij schadebedrijven is het herstellen van schade fors duurder geworden. Vrijwel alle autoverzekeraars hebben hierdoor de afgelopen jaren hun premies verhoogd. Ook uw autopremie wordt verhoogd. Echter, doordat wij onze premies altijd vergelijken met de markt, zorgen we ervoor dat uw premie nog steeds zeer laag is.

(…)

Naar aanleiding van deze wijziging mag u uw autoverzekering opzeggen. Dit staat ook in artikel 20 van uw algemene verzekeringsvoorwaarden. Al hopen wij natuurlijk dat u bij ons blijft en wij u nog vele jaren mogen helpen!”

De premie voor de [auto 1] is verhoogd van € 9,17 (inclusief 70% no-claim korting) naar € 15,06 per maand (inclusief 75% no-claim korting) en voor de [auto 2] van € 10,58 per maand (inclusief 70% no-claim korting) naar € 16,56 per maand (inclusief 75% no-claim korting).

- 2.6 Na bezwaar van de consument tegen deze verhogingen heeft de gevolmachtigde de verhoging van de premies per 1 augustus 2024 beperkt. Namelijk in plaats van € 15,06 naar € 13,55 per maand voor de [auto 1] en van € 16,56 naar € 14,91 per maand voor de [auto 2].
- 2.7 De consument is het niet eens met de gevolmachtigde en heeft een klacht bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

- 2.8 De consument klaagt erover dat de premiekorting waarvoor hij in 2022 met zijn auto-verzekeringen is overgestapt naar de gevolmachtigde in 2024 weer grotendeels ongedaan is gemaakt. Hij voert daartoe het navolgende aan.
- 2.9 De gevolmachtigde mocht de premie per 1 augustus 2024 niet verhogen. Artikel 20 aanhef, onder b, van de algemene verzekeringsvoorwaarden is onredelijk bezwarend omdat het een premiestijging te allen tijde toestaat, ook een maand nadat de verzekering is afgesloten.
- 2.10 De gevolmachtigde heeft desgevraagd ook geen onderbouwing gegeven voor de stijgende kosten die genoemd zijn bij de aankondiging van de premieverhoging in de e-mails van 27 juni 2024.
- 2.11 De premieverhoging is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. De gevolmachtigde heeft volgens de consument niet eerlijk gecommuniceerd, door de consumenten voor te houden dat zij blijven profiteren van de verlaagde premie, tenzij er sprake is van wijzigingen aan de kant van de consument of kostenstijgingen aan de zijde van de gevolmachtigde. Bij het aanbod om 25% korting te verlenen is er door de gevolmachtigde voor gekozen dat de premie niet de schadelast dekt. Er is toen geen enkel voorbehoud gemaakt. Hij hoefde niet te verwachten dat de premieverlaging zo snel ongedaan zou worden gemaakt. Omdat de gevolmachtigde dat niet duidelijk heeft gecommuniceerd staat het hem niet vrij de korting zomaar ongedaan te maken.
- 2.12 De gevolmachtigde handelt in strijd met artikel 6:193b Burgerlijk Wetboek (BW) (zie bijlage) door bij het aanbieden van de 25% lagere premie niet te vermelden dat de premieverlaging binnen enkele jaren weer ongedaan wordt gemaakt, waardoor de gevolmachtigde doelbewust de consument niet heeft geïnformeerd over een gegeven dat beslissend kan zijn voor het aangaan van de overeenkomst.
- 2.13 Naar aanleiding van de premieverlaging in februari 2024 mocht de consument erop vertrouwen dat de gevolmachtigde deze verlaging niet binnen een half jaar ongedaan zou maken.
- 2.14 De consument vordert het ongedaan maken van de premieverhogingen.

Het verweer

- 2.15 De gevolmachtigde voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie is van oordeel dat de klacht van de consument dat artikel 20 aanhef, onder b, van de verzekeringsvoorwaarden een onredelijk bezwarend/oneerlijk beding is, slaagt. Zij licht dit oordeel hierna toe.

Beoordelingskader oneerlijkheidstoets

- 3.2 Op grond van artikel 3 van de Richtlijn oneerlijke bedingen¹ (zie bijlage) wordt een beding in een overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, als oneerlijk beschouwd indien het, in strijd met de goede trouw, het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoort. Of een beding in een overeenkomst oneerlijk is als in de Richtlijn bedoeld, wordt naar Nederlands recht getoetst aan de hand van (een richtlijnconforme uitleg van) artikel 6:233 aanhef, onder a, Burgerlijk Wetboek (zie bijlage). Volgens deze bepaling is een beding in algemene voorwaarden vernietigbaar indien het, gelet op de aard en de overige inhoud van de overeenkomst, de wijze waarop de voorwaarden tot stand zijn gekomen, de wederzijds kenbare belangen van partijen en de overige omstandigheden van het geval, onredelijk bezwarend is voor de wederpartij.²
- 3.3 Over het onderzoek of een beding ‘in strijd met de goede trouw’ een ‘aanzienlijke verstoring van het evenwicht’ veroorzaakt heeft de Hoge Raad het volgende overwogen:

“Om te bepalen of een beding een ‘aanzienlijke verstoring van het evenwicht’ tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van partijen veroorzaakt, moet met name rekening worden gehouden met de toepasselijke regels van het nationale recht wanneer partijen op dit punt geen regeling hebben getroffen. Aan de hand van een dergelijk vergelijkend onderzoek kan de nationale rechter bepalen of, en in voorkomend geval, in welke mate, de overeenkomst de consument in een juridisch minder gunstige positie plaatst dan die welke uit het geldende nationale recht voortvloeit. Een aanzienlijke verstoring van het evenwicht kan al volgen uit het feit dat de rechtspositie waarin de consument als partij bij de betrokken overeenkomst verkeert krachtens de toepasselijke nationale bepalingen, in voldoende ernstige mate wordt aangetast doordat de inhoud van de rechten die de consument volgens die bepalingen aan die overeenkomst ontleent, wordt beperkt of de uitoefening van die rechten wordt belemmerd dan wel doordat aan de consument een extra verplichting wordt opgelegd waarin de nationale bepalingen niet voorzien.”

¹ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, te vinden op www.eur-lex.europa.eu.

² Zie in dit verband overwegingen 3.2.1 en 3.2.2 van het *Euriborhypotheken*-arrest van de Hoge Raad (HR 22 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1830, te vinden op rechtspraak.nl).

(Zie onder meer HvJEU 14 maart 2013, C-415/11, ECLI:EU:C:2013:164 (Aziz/Catalunyacaixa), punt 68, en HvJEU 16 januari 2014, C-226/12, ECLI:EU:C:2014:10 (Constructora Principado/Menéndez Álvarez), punten 22 en 23.)

Met betrekking tot de vraag in welke omstandigheden een aanzienlijke verstoring van het evenwicht 'in strijd met de goede trouw' wordt veroorzaakt, dient de nationale rechter na te gaan of de verkoper redelijkerwijs ervan kon uitgaan dat de consument een dergelijk beding zou aanvaarden indien daarover op eerlijke en billijke wijze afzonderlijk was onderhandeld. (Zie onder meer het hiervoor genoemde arrest in de zaak Aziz/Catalunyacaixa, punt 69.)"³

- 3.4 Volgens artikel 5 van de Richtlijn oneerlijke bedingen en art. 6:238 lid 2 BW moeten schriftelijke bedingen in overeenkomsten met consumenten steeds duidelijk en begrijpelijk zijn opgesteld. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie is het voor een consument van wezenlijk belang dat hij, vóór sluiting van een overeenkomst, kennisneemt van alle contractvoorwaarden en de gevolgen van sluiting van die overeenkomst. Hij zal met name op basis van de aldus verkregen informatie beslissen of hij gebonden wenst te worden door voorwaarden die de wederpartij van de consument tevoren heeft vastgelegd. Beslissend is of de bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende consument. Het beschermingsstelsel van Richtlijn 93/13 brengt mee dat het transparantievereiste ruim moet worden opgevat.⁴
- 3.5 Ook wijzigingsbedingen (ook wel: 'aanpassingsbedingen') vallen onder de werking van de Richtlijn oneerlijke bedingen. Artikel 6:233 aanhef, onder a, BW is daarop ook van toepassing. Ook voor dergelijke bedingen geldt dat de beoordeling op onredelijkheid bezwarendheid/ oneerlijkheid moet plaatsvinden met inachtneming van alle omstandigheden van het geval. Voorziet een wijzigingsbeding erin dat de consument na een aangekondigde wijziging van de voorwaarden de overeenkomst kan opzeggen, dan is dat een relevante omstandigheid. Het is echter niet het geval dat, als een wijzigingsbeding een dergelijk opzeggingsrecht inhoudt, dat beding dus eerlijk is.⁵

³ Zie HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800 (AOV-polis), overwegingen 3.8.2 en 3.8.3 en HR 22 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1830 (Euriborhypotheken), overweging 3.2.3.

⁴ Zie hierover randnummer 3.4 en verder van de conclusie van A-G Wissink (ECLI:NL:PHR:2024:771) bij het *Huurprijswijzigingsbeding*-arrest van de Hoge Raad van 29 november 2024, ECLI:NL:HR:2024:1780.

⁵ Zie hierover randnummer 7.4.1 en verder van de conclusie van A-G Wissink (ECLI:NL:PHR:2024:771) bij het *Huurprijswijzigingsbeding*-arrest van de Hoge Raad van 29 november 2024, ECLI:NL:HR:2024:1780.

- 3.6 Bij wijzigingsbedingen staat tegenover het rechtmatige belang van de wederpartij van de consument om zich in te dekken tegen een wijziging in de omstandigheden, het even rechtmatige belang van de consument om te weten, en dus te kunnen voorzien, wat de gevolgen van een dergelijke wijziging voor hem in de toekomst zullen zijn.⁶
- 3.7 Bij de toetsing gaat het erom of een beding *in het algemeen* voor een consument oneerlijk is en niet of toepassing van het beding *onder de omstandigheden van het geval* voor de consument oneerlijk uitvalt. Als wordt vastgesteld dat een beding oneerlijk is, mag dit beding niet gematigd worden toegepast, maar dient de rechter dat beding buiten beschouwing te laten.⁷

Beoordelingskader wijziging verzekeringsovereenkomst

- 3.8 In de Nederlandse praktijk heeft een consumentenverzekering (meestal, en uitgezonderd bepaalde typen consumentenverzekeringen zoals arbeidsongeschiktheidsverzekeringen) een vooraf afgesproken duur van één jaar. Dit vindt plaats ter bescherming van de consumentverzekeringnemer, die anders aan een langer durende overeenkomst gebonden zou zijn. Zulke consumentenverzekeringen plegen te voorzien in automatische verlenging per jaar. Zowel de verzekeraar als de consumentverzekeringnemer kan door op te zeggen automatische verlenging met nog een jaar voorkomen. Daarbij geldt een contractuele opzegtermijn (zie in dit verband artikel 7:940 lid 1 BW).
- 3.9 Het voorgaande neemt niet weg dat de gemiddelde consumentverzekeringnemer die een verzekering sluit, zoals in deze zaak een autoverzekering, in beginsel beoogt zich voor een langere periode te verzekeren. Ook voor verzekeraars is automatische verlenging de norm.
- 3.10 Verzekeraars kunnen niet zomaar *tussentijds* opzeggen. In artikel 7:940 lid 3 BW is bepaald dat als een verzekeraar heeft bedongen dat hij *tussentijds* mag opzeggen, de verzekeringnemer dit dan ook mag, en dat de verzekeraar dan slechts *tussentijds* kan opzeggen op in de verzekeringsovereenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de verzekeringsovereenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd.
- 3.11 In artikel 7:940 lid 4 BW is bepaald dat indien de verzekeraar de voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst ten nadele van de verzekeringnemer (of de tot uitkering gerechtigde) wijzigt, de verzekeringnemer de verzekeringsovereenkomst mag opzeggen tegen de dag waarop de wijziging ingaat, en in ieder geval gedurende één maand nadat de wijziging hem is meegedeeld. In de praktijk hanteren verzekeraars zogeheten 'en bloc-clausules', waarmee de verzekeraar zichzelf het recht geeft de premie en/of de voorwaarden *tussentijds en bloc*, dus in één keer voor een groep (soortgelijke) verzekeringen, te wijzigen.

⁶ Zie overweging 3.2.3 van het *Huurprijswijzigingsbeding*-arrest van de Hoge Raad van 29 november 2024, ECLI:NL:HR:2024:1780.

⁷ HvJ 30 mei 2013, C 488/11, ECLI:EU:C:2013:341, punt 60 te vinden op www.eur-lex.europa.eu

De jurisprudentie inzake de toetsing van het gebruik van de herzieningsclausule aan art. 6:248 lid 2 BW is streng voor verzekeraars: alleen in uitzonderlijke omstandigheden kan de verzekeraar de voorwaarden tussentijds *en bloc* wijzigen.⁸ Dit laatste geldt in het bijzonder als er sprake is van een korte looptijd van het contract zoals bijvoorbeeld de gebruikelijke 1-jaarscontracten bij consumentenverzekeringen nu een verzekeraar dan bij de ingang van de nieuwe termijn aangepaste contractvoorwaarden en/of premie kan laten ingaan.

Beoordeling onredelijk bezwarendheid/oneerlijkheid

- 3.12 Artikel 20 aanhef, onder b, van de algemene verzekeringsvoorwaarden verleent de gevolmachtigde een ruime bevoegdheid. De premie kan worden verhoogd “Als er voor ons een reden is” (subjectief) en “op ieder moment” (dus ook tussentijds). Het artikel geeft slechts één voorbeeld van redenen voor een premieverhoging (“Bijvoorbeeld omdat we erg veel schades hebben.”), waarbij het kennelijk aan de gevolmachtigde zelf is (“voor ons”) om te bepalen wanneer sprake is van ‘erg veel’. Het artikel houdt geen rekening met de mogelijkheid dat de verzekeringnemer, zoals in deze zaak, juist met de gevolmachtigde gecontracteerd heeft na diens aanbod om naar hem over te stappen voor een lagere premie. Het enige controlemechanisme waarin het artikel voorziet, is dat de gevolmachtigde de premieverhoging toelicht (“Wij leggen je uit waarom we de premie of voorwaarden aanpassen.”) en dat de verzekeringnemer de verzekering kan opzeggen. Het artikel zet geen grens aan de verhoging die de gevolmachtigde mag doorvoeren en evenmin aan de redenen die aan een verhoging ten grondslag kunnen liggen. Het artikel dwingt de gevolmachtigde nauwelijks tot een objectieve onderbouwing van de noodzaak tot premieverhoging.
- 3.13 De commissie is dan ook van oordeel dat het artikel een aanzienlijke verstoring van het evenwicht veroorzaakt tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van partijen. Aan het transparantievereiste is niet voldaan; de consument kan niet, althans onvoldoende, aan de hand van duidelijke en begrijpelijke criteria eventuele verhogingen van de premie voorzien. Dat het artikel de verzekeringnemer de bevoegdheid verleent om de verzekering op te zeggen in geval van een premieverhoging, maakt het artikel niet (toch) evenwichtig. Wel levert dat een relevante omstandigheid op (zie ook randnummer 3.5 hiervoor), maar de commissie vindt de zojuist genoemde aspecten van het artikel zwaarder wegen. In het bijzonder vindt zij van belang dat de consument na opzegging uiteraard geen verzekeringsdekking meer heeft, zodat van de opzeggingsmogelijkheid niet of nauwelijks een verzachtende omstandigheid uitgaat.
- 3.14 De commissie heeft bij het voorgaande het oog gehad op de wettelijke regeling van artikel 7:940 BW. De inhoud daarvan heeft meegewogen in haar beoordeling.

⁸ GC Kifid 20 augustus 2020, nr. 2020-696 en 697, te vinden op www.kifid.nl/uitspraken

- 3.15 Het artikel waarop de gevolmachtigde een beroep heeft gedaan, beoogt (mede) een grondslag te bieden voor *tussentijdse* en *eenzijdige* wijzigingen van de premie en de voorwaarden op initiatief van de gevolmachtigde. De commissie neemt aan dat de gevolmachtigde heeft bedoeld om niet alleen de premie van de consument in deze procedure te verhogen, maar de premies van alle bij hem lopende autoverzekeringen. Daarmee is eigenlijk een (soort) *en bloc*-wijziging aan de orde.
- 3.16 Voor een tussentijdse eenzijdige wijziging op grond van artikel 7:940 lid 4 BW volgt uit de rechtspraak dat de reden daarvoor van dien aard moet zijn, dat gebondenheid aan het ongewijzigd voortzetten van de overeenkomst niet van de verzekeraar kan worden gevergd.⁹ Als uitgangspunt geldt dat de aard van de verzekeringsovereenkomst, waarbij het afdekken van risico's voor de verzekerde centraal staat, meebrengt dat de verzekeraar van een eenzijdige bevoegdheid tot het verhogen van premie slechts onder zeer bijzondere omstandigheden gebruik mag maken.
- 3.17 In deze procedure is niet gebleken dat het voortzetten van de verzekering niet van de gevolmachtigde kan worden gevergd, als hij de premieverhoging niet kan doorvoeren.

Andere verzekeraars

- 3.18 De verzekeraar stelt dat artikel 20 aanhef, onder b, van de algemene verzekeringsvoorwaarden een gebruikelijke bepaling is in verzekeringsovereenkomsten, maar heeft dat niet onderbouwd met voorbeelden van verzekeringsvoorwaarden van gevolmachtigden waarin dit beding voorkomt. Bovendien is de gebruikelijkheid van het beding niet de enige factor bij de oneerlijkheidstoets.¹⁰ Hiervoor – in randnummer 3.12 en 3.13 – heeft de commissie geoordeeld dat de verhouding tussen partijen niet evenwichtig is. De consument zou artikel 20 aanhef, onder b, van de algemene verzekeringsvoorwaarden niet hebben aanvaard als daar afzonderlijk over was onderhandeld.

Conclusie

- 3.19 Artikel 20 aanhef, onder b, van de verzekeringsvoorwaarden is onredelijk bezwarend en moet buiten toepassing worden gelaten. De consument is niet aan dit beding gebonden. De vordering van de consument tot het ongedaan maken van de premieverhoging zal daarom worden toegewezen.
- 3.20 De overige stellingen van de consument hoeven niet meer te worden besproken. Hetgeen de consument en de gevolmachtigde verder nog naar voren hebben gebracht, kan niet tot een ander oordeel leiden.

⁹ Rechtbank Amsterdam van 30 oktober 2013 (ECLI:NL:RBAMS:2013:7138), zie ook GC Kifid 2020-697, te vinden op www.kifid.nl.

¹⁰ CvB Kifid 2024-0041 onder 5.10 en GC Kifid 2024-0764 onder 3.5, te vinden op www.kifid.nl

4. De beslissing

De commissie beslist dat de gevolmachtigde de per 1 augustus 2024 doorgevoerde premieverhogingen ongedaan maakt, binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten

Artikel 3

1. Een beding in een overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, wordt als oneerlijk beschouwd indien het, in strijd met de goede trouw, het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoort.

Burgerlijk Wetboek

Boek 6 Algemeen gedeelte van het verbintenissenrecht

Artikel 193b

1. Een handelaar handelt onrechtmatig jegens een consument indien hij een handelspraktijk verricht die oneerlijk is.
2. Een handelspraktijk is oneerlijk indien een handelaar handelt:
 - a. in strijd met de vereisten van professionele toewijding, en
 - b. het vermogen van de gemiddelde consument om een geïnformeerd besluit te nemen merkbaar is beperkt of kan worden beperkt, waardoor de gemiddelde consument een besluit over een overeenkomst neemt of kan nemen, dat hij anders niet had genomen.
3. Een handelspraktijk is in het bijzonder oneerlijk indien een handelaar:
 - a. een misleidende handelspraktijk verricht als bedoeld in de artikelen 193c tot en met 193g, of
 - b. een agressieve handelspraktijk verricht als bedoeld in de artikelen 193h en 193i.
4. De gangbare en rechtmatige reclamepraktijk waarbij overdreven uitspraken worden gedaan of uitspraken die niet letterlijk dienen te worden genomen, maken een reclame op zich niet oneerlijk.

Artikel 233

Een beding in algemene voorwaarden is vernietigbaar:

- a. indien het, gelet op de aard en de overige inhoud van de overeenkomst, de wijze waarop de voorwaarden zijn tot stand gekomen, de wederzijds kenbare belangen van partijen en de overige omstandigheden van het geval, onredelijk bezwarend is voor de wederpartij; (...)

Boek 7 Bijzondere overeenkomsten

Artikel 940

1. Bij opzegging tegen het einde van een verzekeringsperiode teneinde verlenging van de overeenkomst te verhinderen, wordt een termijn van twee maanden in acht genomen.
2. (...)
3. Indien de verzekeraar de bevoegdheid heeft bedongen de overeenkomst tussentijds op te zeggen, komt de verzekeringnemer een gelijke bevoegdheid toe. Tenzij jegens hem is gehandeld met het opzet tot misleiding neemt de verzekeraar onderscheidenlijk de verzekeringnemer daarbij een termijn van twee maanden in acht. Indien een verzekering dekking biedt tegen schade veroorzaakt door risico's als bedoeld in artikel 3:38 van de Wet op het financieel toezicht, kan, bij de verwezenlijking van een dergelijk risico of bij een dreiging van het ophanden zijn daarvan, de verzekeraar onderscheidenlijk de verzekeringnemer in afwijking van deze termijn van twee maanden, de overeenkomst met inachtneming van een termijn van zeven dagen opzeggen. De verzekeraar kan slechts tussentijds opzeggen op in de overeenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd.
4. Indien de verzekeraar de voorwaarden van de overeenkomst ten nadele van de verzekeringnemer of de tot uitkering gerechtigde wijzigt, is de verzekeringnemer gerechtigd de overeenkomst op te zeggen tegen de dag waarop de wijziging ingaat, en in ieder geval gedurende één maand nadat de wijziging hem is meegedeeld.